

LISTOPAD 2021

Předposlední měsíc v roce se vyznačoval změnami v počasí. Občas ještě vysvitlo sluníčko, sem tam se objevila vlhká mlha, ale na konci měsíce jsme se dočkali i několika sněhových přeháněk. Sníh sice příliš dlouho nevydržel, ale jelikož začal advent již závěrem listopadu, působily snášejší se sněhové vločky na člověka mile, líbezně, prostě předvánočně.



Po náročném říjnu se kovidová epidemiologická situace na naší škole paradoxně mírně zlepšila. Přesto jsme se stejně jako všechny školy v naší republice vrátili k pravidelnému testování antigenními testy. Dle nařízení ministerstva školství a české, po volbách prozatímní staré vlády, se testovaly nejdříve jen vybrané kraje s vyšším výskytem nemoci Covid-19, následně se rozhodlo, že tak budou činit všechny školy, a to do konce února 2022. A pak se uvidí.



Každé pondělní ráno bylo tudíž hektičtější. Všichni pedagogové či suplující na začátku první hodiny rozdali zkumavky, tinktury, štětičky do nosu a testovací destičky. A vždy následně putovalo několik žáků do izolační místnosti. Po pozitivním antigenním testu si žáky vyzvedli rodiče či jejich zákonní zástupci a museli pak podstoupit důkladnější PCR test u jimi vybrané laboratoře.



Někteří žáci se pak vrátili do školy, protože PCR test jim vyšel negativně. Pár jedinců však muselo nastoupit do cca 14denní izolace.

Myslíme si, že je dobře, že byla snížena doba karantény z dvou týdnů na jeden týden. Tudíž, koho vyhodnotila Krajská hygienická stanice vhodného pro karanténu, nemusel být doma příliš dlouho. Po týdnu se pak stačilo prokázat negativním výsledkem PCR testu a mazat zpět do školy.

I my, stejně jako asi všichni lidé, jsme zaznamenali, že téma koronaviru, nošení roušek či respirátorů a zejména téma očkování zaměstnává naše hlavy a rozděluje společnost. Je to moc škoda a k neprospěchu lidí a vzájemných vztahů. Je třeba být ohleduplný, respektující, ale i zodpovědný. Jak zpívá Zdeněk Svěrák: „Musíme se na tom světě nějak porovnat.“ 😊

Všichni si přejeme, aby „kovidová potvora“ zmizela ze světa, jako zmizely dříve i jiné nemoci. Mějme k sobě navzájem ohled. Když je to zapotřebí, dodržujme hygienické minimum včetně nošení ochrany dýchacích cest (a to důkladně, nikoliv jen „na půl žerdi“ pod nosem). Nepředhazujme tomu druhému, že je či není očkovaný. Místo toho se „usmívejme“ očima, jednejme laskavě, ne hrubě. Nevylévejme si nastřádanou zlobu a zášť na lidech, kteří za nic nemůžou, zejména na unavených a vyčerpaných zdravotníků. Mějme se rádi i ve své jinakosti a názorovosti. Děkuje vám za to. 😊



Od listopadu se tedy mnohé třídy postupně vracely z karantén a zahajovaly opět prezenční výuku. Občas došlo i ke kuriózním případům, kdy byly někteří žáci doma a někteří ve škole, a takový pedagog to neměl jednoduché, protože učil prezenčně i distančně zároveň (tedy hybridně). Velkými pomocníky u toho jsou tzv. vizualizéry. Jedná se o přístroje, které lze zapojit k počítači i k interaktivní tabuli. Pedagoga pak vidí a slyší nejen žáci ve škole, ale zejména ti doma u svých počítačů. Vidí, co učitel píše na tabuli, vidí ho rýsovat kružítkem...



I přes složitou celosvětovou situaci se zvládly uskutečnit další přednášky (projekt Polytechnika zmiňovaný i v říjnové kronice), kdy žákům lektoroval některý z profesorů ze Střední průmyslové školy chemické v Brně.

Šestáci absolvovali přednášky z přírodopisu na téma „Parazitě člověka“, sedmáci z fyziky na námět „Optika“ a 8. ročníky si poslechly lekci z chemie, týkala se „Aditiv v potravinách“.



To třída V. B si zajela na brněnskou chemickou průmyslovku přímo a díky stejnému projektu se žáci dozvěděli spoustu zajímavého - jak funguje čistírna odpadních vod, pivovar, spalovna atd. K tomu všemu dostali i občerstvení na cestu. 😊 Další zájemci z ostatních tříd přijedou příště.

~

Třída I. A a II. C stihla v listopadu výukový program Recykláček. Lektoři z Domu dětí a mládeže Helceletova (pobočka Fantázie) motivovali děti zamyslet se nad tématem recyklace. I takto malé děti jsou schopny pochopit význam třídění odpadu. Napřed předcházela teorie podaná formou vhodnou pro menší děti a následovalo malé „praktikum“ v podobě dotvoření bavlněné tašky, kterou třeba využijí k třídění domácího odpadu. Zeptejte se jich. Jistě vám o všem rády povypráví. A další třídy se mohou těšit na program příště. 😊

Pracovníci Školského poradenského pracoviště, o kterém se psalo v říjnové kronice, se snaží podchytit negativní jevy v kolektivu dětí preventivními programy či jinak pomoci žákům.



Např. již prvňáčci absolvovali jeden z programů všeobecné primární prevence od neziskové organizace Hope4Kids, z. s., které se souhrnně nazývají „Etické dílny“. Díky programu „Bud’me kamarádi“ se děti učily hlavním zásadám kamarádství a jejich používání, komunikaci, ohleduplnosti a zabývaly se nejen projevy šikany, ale také schopností postavit se v praxi chování, které může skončit negativním vyústěním.

Čtvrtáci pro změnu prošli preventivním programem organizace Podané ruce, a to na téma „Sociální sítě a hry na internetu“. Jak už název napovídá, řešilo se úskalí využívání sociálních sítí a internetových her. Dětem v těchto činnostech nezabráníme, ale když budou mít dost informací a povědomí o rizicích, budou se umět jejich vlivům lépe bránit.

A chystají se další programy, protože prevence je lepší než řešit vzniklé problémy. To platí i v rodinách. Maminky, tatínci, babičky, dědečci, sourozenci... pomáhajte dětem. Udělejte si na ně čas a povídejte si s nimi. 😊

~

Podzim s sebou přináší dekorace z přírodních materiálů či prostě jen z papíru. Různé prostory, chodby a třídy byly jimi okrášleny, než přejdou do vánoční výzdoby.







Když se začne ochlazovat, my lidé se rádi obklopujeme teplem - uvaříme si čaj, přehodíme přes sebe huňatý pléd, tenké ponožky vyměníme za tlustší. Pocit takového příjemného tepla tvoří i naše školní jídelna, o které si člověk ve školní kronice příliš nepočte. Máme ji krásně z léta vyzdobenou malbou paní Mgr. Ladislavy Kotačkové.



Kuchyni a jídelnu však tvoří ti, kdo jídlo plánují a pečlivě připravují, stejně jako vděční strávníci. Polévka je grunt, říkávaly naše babičky a měly a mají pravdu. Trochu tekutého tepla nám zahřeje útroby, nastartuje trávicí štávy, doplní nedostatek tekutin a vůbec pohladí po bříšku. Každý máme nějaké své oblíbené polévky. Valašskou zelňačku s uzeným masem, hrachovou, čočkovou, bramboračku, zeleninovou s knedlíčky, vývar s nudlemi a masem, gulášovou, dýňovou, mrkvový či brokolicový krém, rajskou, kulajdu... Učme děti jíst polévky a buďme jim příkladem. Naše školní polévky opravdu stojí za to.



U nás si můžete obvykle vybrat ze dvou druhů jídel. Jídlo s číslem 1 bývá většinou tradiční, jak se říká „klasika“, kterou známe i my starší z naší vlastní školní docházky. Jistě jste si též pochutnávali na buchtičkách s krémem, guláši, „vepřuknedluzelu“, řízku, olizovali se u krupičné kaše nebo povidlových knedlicích s mákem nebo tvarohem.

Kdo si vybere oběd číslo 2, vyzkouší, jak chutná pohanka, jáhly, kuskus, bulgur, různé druhy a úpravy ryb, zeleniny či luštěnin. Nebo takové v troubě pečené brambory s dýní hokaido s domácím dresinkem, těstoviny s dýňovou omáčkou, smetanové brambory se sušenými rajčaty anebo králík s tarhoňou či brynzové halušky... kdo by odolal! 😊



Často nechybí různé druhy salátů - okurkový, z červené řepy, mrkvový, zelný, mix anebo s přídavkem jogurtu apod. Vše perfektně ochuceno. Občas jsou k mání skvělé míchané kompoty (třešně, ananasy, mandarinky, dýně, hrušky...), kusové ovoce nebo dokonce i sladkost v podobě moučníku nebo přibínáčku. Mezi námi, splnit „výživový koš“, dostat se do finančního limitu a uvařit jídlo chutně, levně a výživně je kumšt. Který však u nás paní kuchařky ovládají bravurně. Děkujeme jim za to. 😊

Samozřejmostí je dodržování pitného režimu. Děti i dospělí si mohou vybrat mezi sladkou šťávou či džusem (v letním období občas tvořeným i přímo z ovoce) nebo neslazeným bylinkovým či ovocným čajem. A když jsou buchty, nechybí špičkové kakao. 😊

Nevíme, jak vy, ale při psaní tohoto textu máme již chuť na něco dobrého. Zeptejte se svých dětí, zda jim také chutná. Někdy je nám líto, kolik dětí odnáší tácy s obědem k vyhození s porcemi netknutého jídla.

Náš tip tedy zní: co si tak jednou za čas se svými dětmi sednout k monitoru počítače a vybrat společně, co by jim chutnalo. Děti si mohou u okénka i říci, že chtějí třeba jen těstoviny a maso samotné bez omáčky, kterou v oblibě nemají. Paní kuchařky jim jistě rády vyhoví. A když je děti pozdraví a za jídlo poděkují, moc je tím potěší. Tak tedy dobrou chuť u vás doma i v naší krásné školní jídelně. 😊



Hodiny hudební výchovy jsou letos povoleny i se zpěvem. Mnohé paní učitelky umí a rády své žáky doprovodí na hudební nástroje. Nejčastěji se jedná o klavír či aspoň klávesy, některá však umí i na kytaru, zobcovou či příčnou flétnu nebo housle.

Paní učitelka Mgr. Lenka Zbahnová má kromě učitelství pro 1. stupeň na pedagogické fakultě vystudovaný i obor „Teorie a provozovací praxe staré hudby“ na fakultě filozofické. Naše Lenka, nedávno ještě Kovářová, se snaží hudbu svým žákům přiblížit i netradiční formou. Tzv. boomwhackers patří mezi perkusní (rytmické) nástroje. Jedná se o plastové trubky, které bouchnutím díky rozdílné délce a tloušťce vydají jinak vysoký tón. Lze zapojit i interaktivní tabuli, a pak vlastně hrají na „hudební nástroj“ všichni.



Nu, a to je za listopad vše. Vlastně ne. Samozřejmě proběhly pedagogické rady a po nich následovaly třídní schůzky. Z epidemiologických důvodů raději jen v on-line podobě čili „na dálku“.

A před námi je advent a závěr roku. Ne však školního! 😊 Krásné chvíle a pevné zdraví přeje všem Váš Slovaňák.



Na polích flanderských

(John McCrea)

Na polích flanderských vlčí máky kvetou,
tam mezi kříži, řada za řadou.
Zde hrob je náš. Však mezi červánky,
na nebi modrém slyšte skřivánky,
když dole kanóny tu svoji píseň řvou.

My mrtví zůstanem – a je to možná zdání,
že včera žili jsme a byli milováni,
když nyní ležíme na polích flanderských.

Náš boj teď jiní převezmou:
do vašich rukou vkládáme teď svou
hořící pochodeň a vy ji neste dál.
Kdyby vám uhasla, vzpomeňte na náš žal.

Když rozkvétá lán máků červených,
my spíme dál na polích flanderských.



Na památku obětí válečných veteránů (11. 11. 1918 byla podpisem příměří ukončena 1. světová válka).